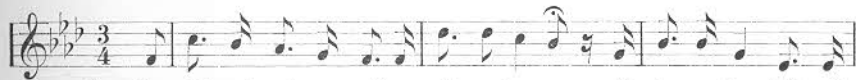

87.

Helsinge.

1. Jag gick mig ut en afton att spatsera, Spatserande till min

flickas dörr. Hon mötte mig med öppna famnen: „Hör

du min hjärtans vän, kom icke in!“

2. En annan afton hände mig detsamma,
 Ja, då hon kom till min dörr och bad.
 Hon grät och bad med sorg och med tårar:
 „Hör du min hjärtans vän, låt upp för mig!“

3. „Ack nej, du falska mö, det händer aldrig,
Ty du har stängt din hjärtans dörr för mig.“
„Nej aldrig, aldrig jag dig glömmet,
Men äfven kan jag stänga dörrn för dig.
4. Vida ut i världen har jag vandrat,
En liten väg kan blifva dryg för mig.
När jag har vågat mitt lif för andra,
Så vill jag också våga det för dig.
5. Gif mig genast hit bläck och penna,
Att jag får skriva till dig ett bref,
Ja, i det brefvet skall du se och finna,
Att du har varit så falsk mot mig.
6. Brist mitt hjärta, brist i tusen stycken,
På dig jag tänker, men på ingen ann.
Jag faller tårarna på pappersstycket,
Dig så älskar jag men ingen ann.“